

Tien muziekmomenten die mijn leven veranderden

Interview met Cor Gout door Wim van de Herik

Cor Gout, opgegroeid en groot geworden in beatstad Den Haag: Shocking Blue, Golden Earring, Super sister etc. heeft heel wat betekend voor het vaderlandse alternatieve muziek scene gebeuren: zanger/voordrachtskunstenaar bij zijn band Trespassers W, maar ook als schrijver/publicist/recensent deed hij van zich spreken. Columns, interviews en recensies voor bladen als Vinyl, Opscene. Fake, en diverse buitenlandse magazines als Testcard of Auf und Abwegen bijvoorbeeld. Onlangs verscheen van hem het prachtige lijvige boek Mijn muziekmomenten, uitgegeven door uitgeverij In de Knipscheer. Met interviews met bladenmakers uit alle windstreken. Ook mochten de makers hun mooiste muziekmonumenten spuien. Kortom een must voor elke muzikliefhebber al is het alleen maar voor de fraaie vormgeving en illustraties. En dat was wel reden genoeg om Cor wat vragen te stellen.

1. Wat was de aanleiding, het basisidee van dit fraaie boek?

De muziekbeleving weghalen van de consumptie (plaatjes kopen) en overhevelen naar de beleving van muziek in al zijn vormen. Dan kan iedereen zich de vraag stellen: welke betekenis heeft muziek werkelijk in mijn leven gehad, welke plaats heeft het ingenomen in het verhaal van mijn leven

2. Welke muziekbladen wel en welke niet? OOR, Spex, Testcard, vooral de laatste had ik wel verwacht, ondanks het feit dat Martin Busser een tijd geleden is overleden.

Oor spreekt niet tot mijn verbeelding en ik zou ook niet weten wie van Oor de literaire kwaliteiten heeft om over muziek in relatie tot het verhaal van zijn/haar leven te schrijven. Bij Testcard had ik Büsser gevraagd, ware het niet dat hij al overleden was toen ik met de serie begon. Van Spex wilde in Diederich Diederichsen 'engageren' en hij had er wel zin in, maar geen tijd voor. Bij de keuze van schrijvers en bladen speelden de elementen van 'interessant of spannend blad' en 'goed kunnen schrijven' een belangrijke rol.

3. Wat is volgens jouw maatstaven een goed onderhoudend magazine?

Fingerspitzengefühl, lef, zowel gevoel voor de totaliteit (de compositie van het blad) als het detail, kennis van en liefde voor muziek, inzicht in de context waarin muziek gemaakt wordt, persoonlijkheid.

4 Ik heb het idee dat de huidige generaties, laten we zeggen ergens tussen en 20 en 40 jaar nauwelijks geïnteresseerd is in dat soort zaken. Terwijl er op andere gebieden veel bladen te koop zijn.

Dat is waar. De invloed van het internet speelt hierbij een rol. Het internet biedt feiten, standen van zaken. En wat de consument wordt aangeboden, dat benut of koopt hij. Verder speelt ook een rol dat muziek in de cultuur tweede of derde viool is gaan spelen. De beeldcultuur is veel belangrijker geworden.

5 De smartphone generatie als oorzaak?

Zie boven. Jazeker!

6 Internet zines of blogs?

Ik lees ze niet of nauwelijks. Fast food is het devies, de mensen surfen zich suf... Datzelfde geldt voor nieuws, uitgaan, eten etc. Je raadpleegt ze om iets over die gebieden en zaken te weten te komen. Je begint dus al met een vraag. Het tot je nemen van opinies en uiteenzettingen van anderen is iets heel anders.

7. Hoe zie je de muzieksien in vergelijking met vroeger?

Totaal anders. Echte scenes, waarbij mensen dingen van elkaar leren, muzikanten uit verschillende bands met elkaar spelen, een samenhang bestaat tussen programmeurs, fanzineschrijvers, onafhankelijke labels en muzikanten is vrijwel verdwenen. Muzikanten die één en hetzelfde genre muziek maken (techno, hardcore, folk etc) vinden elkaar soms wel op één en dezelfde website of blog. Maar die samenhang is voornamelijk feitelijk en gericht op het geven van informatie. Er is wel sprake van muzikale uitwisseling (A stuurt een muziekfile naar B, die er zang aan toevoegt of naar C die als technicus of producer optreedt) maar dat gebeurt op individuele basis.

8. Slotvraag: hoe zie je de toekomst voor het magazine?

Er zullen er steeds meer verdwijnen (zie: Melody Maker, Sounds, New Musical Express) en de bladen die nu floreren (Q, Mojo, Record Collector, Uncut) zullen blijven bestaan zolang hun doelgroep nog bestaat (vijftigers, zestigers,

zeventigers). De kleine, bijzondere fanzines zoals Bad Alchemy, My Way en Fake kunnen blijven bestaan zolang de aandrijvers van die bladen (Rigo Dittmann, Ulrich Gernand, WvdH) het volhouden. Misschien zal een nieuw muziekgolf hier verandering in brengen. Of een concept waarin de muziek op intelligente wijze gekaderd is binnen andere culturele en maatschappelijke gebieden.

Bron:

Wim van de Herik, medewerker collecties bij ProBiblio, zomer 2018

Meer info zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Cor_Gout en www.trespasersw.nl